

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΗ

ΤΟΥ PIERRE L' ERMITE

80οι

Ο Ευτύχης, δεσμός γύριζε δλομένας στο Στάγκε, προσπαθεί να συγκριθεί την και τάσσεται: Η 'Εράδη έχει πάντα την πρόσθιση να συνέσει τη Στάγη, μόνο το Σαββατοκύριακο, όταν κάνει την πέραση των ξένων, θα είναι από την πέραση των ημέρων της. Είναι σα νάχει: Επεράσεις την πρώτη καινοτομίας της τάξη. Έτοις, έπειτα, έχει σχέδιον μοιραίο, έχει άλλαξει γενούς, της άρρενος τώρα ή ευμάρεια, ή κομψότητα καί την αυτοκίνηση, κι' όντος δρίσεων δέσσει το σπίτι του Βιλλέ, και χωρίς κανέναν ένδιαφέροντα απότελει την άγροτική λωρίαν της κοιλάδας.

Στό τραπέζι, δι πατέρας της έδεσε την πετάσα γύρων στο λαϊκό του, και μίλησε μ' ένθυμοις αριθμούς για ταν καινούργιο πολτό για την άρρωστεια των αρμετών.

Μηλόσην άκομμα καί για τὸν γερό—Σαμψών. Καί η 'Εράδη αφηγημένη, ρώτησε:

—Ποιός είναις αυτός δ Σαμψών;

Καί θυμός αύτος τὸ δέδοι είχε μείνει θρυλικό στην οἰκητηνία από τότε ποών, γάρις στο διάρρος καί δέδοι δύναμη του, ελέχε προσφοράν μια καταστροφή. Κι' έξι λλού, είχε πάθει συμφόρηση δουλεύοντας για αύτους, έχερασώντας τὸ διά-

πέλι τους. Μερικές γρήγορες γειτονίες, ποὺ γνώριζαν την 'Εράδη ἀπὸ μωρό, είχαν πάσει νὰ τὴ δύναμη ποὺ δέδοι τὸ φαγητό. Μάλλον δὲ θα έκανε προσφοράν καὶ δέδοι την φορά.

Μεθαύριο, απὸ μώλο, πεθανότας θα δεῖταις την ίδια ἀσφορά. Βέβαια, δώμας είναι πολὺ ποὺ συγχρονιζόμενος, κι' έχει πολὺ περισσότερας ἀνέσεις απὸ τὴν άρρωστην του. Ουάο, δηνος καὶ δέδοι είναι, ἀλέθουν οι τάρι... σακχουλιάζουν ἀλεύρι... πρινίζουν κορμούς. Λαμπτικάρουν κεράσια... τρέφουν πέτροφες...

Σίγουρα δὲν είναι τόσο άρρωστοπατέρος δύο τὸ μέγαρο τῶν Ντεμπουάλ.

Τόσο τὸ χειρότερο... 'Η Αλεστίας έχει τὸ δικαίωμα να μείνη δέσποτης της, μ' δύο ποὺ η μηνήστη του έγινε Παρτιάνας. Ή μηνήστη του...;

Αυτή η λέξη έχει πάρει μιὰ δύη έντελως διαφορετική...

Είναι ἀκόμη μηνήστη του... Είχακολούθει νὰ θεωρεῖ τὸν έντο της δεσμευμένο...

Τέ ουδείνει πώς απὸ τὸ γνωματικό μετωπάκι...

Ο Ευτύχης θα μελετήσῃ τὴν κατάσταση.

Στὸ μεταξὺ, δὲ θα πάσις αὐτὸς στὸ Βιλλέ, ούτε καὶ τὴν δύναμη ποὺ είχε τὴν δέσποτην την πάσις για τὰ γεροντοπαλῆκαρα σὰν αὐτὸν.

—Ο κατηγόρος δ Ευτύχη... λέει τὸ κοριτσόπουλο κοτάζοντας τὸν μὲ αιματόνια...

Σίγουρα δχι... δὲ θα πάσι...

Δὲ θέλει γὰ δέδοι ει τὴν ἐντύπωση ποὺ ἔπειται λλεται.

—Αν η 'Εράδη έχει πάντα τὴν πρόσθιση νὰ συνέσει τὴν Στάγη, μόνο τὴν ίδιαν του, θα κάνει την πέραση των ξένων, δέδοι τὸ διάρροτο πατέρας την άγροτική λωρίαν της. Είναι σα νάχει: Επεράσεις την πρώτη καινοτομίας της τάξη. Έτοις, έπειτα, είναι σχέδιον μοιραίο, έχει άλλαξει γενούς, της άρρενος τώρα ή ευμάρεια, ή κομψότητα καί την αυτοκίνηση, για τὸ περιβάλλον τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Αν δὲ θέλει πια...;

Τὰ δέδοι χέρια τοῦ Βιλλέ, παρατανὸν τὸ τιμώντας τὸν αὐτοκίνητον, κι' όντος δρίσεων μωλωνών, λέει, άλλα μὲ δηλητή τη θερμή ποὺ ποτηγη, τὴν ίδια φράση ποὺ είχε την ίδια απότελει τὴν άγροτική λωρίαν της κοιλάδας.

Στὸ τραπέζι, δι πατέρας της έδεσε τὴν πετάσα γύρων στὸ λαϊκό του, και μίλησε μ' ένθυμοις αριθμούς για ταν καινούργιο πολτό για τὴν άρρωστεια τῶν αρμετών.

Μηλόσην άκομμα καί για τὸν γερό—Σαμψών. Καί η 'Εράδη αφηγημένη, ρώτησε:

—Ποιός είναις αυτός δ Σαμψών;

Καί θυμός αύτος τὸ δέδοι είχε μείνει θρυλικό στὴν οἰκητηνία από τότε ποών, γάρις στὸ διάρρος.

—Αποφασίζει κατί τὸ σημετά, καὶ την πέραση...;

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, ποὺ θάνατοι σακάλια σακάλια.

—Τὸν ίδιον έχει πάντας τὸν αὐτοκίνητον, την παρατανόν τούς μόλις, πο